

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 27.12.2019

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਾ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਬਦਰੀ ਸਹਾਬਾ ਕਰਾਮ ਰਿਜ਼ਵਾਨੁਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿਮ ਅਜਮਾਈਨ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ ਇਮਾਨ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਨਮੋਹਕ ਜ਼ਿਕਰ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 27 ਦਸੰਬਰ 2019 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ, ਟਿਲਫੋਰਡ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ

ਤਸ਼ੱਹੁਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਬੀਤੇ ਜੁਮਏ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਰਨਣ ਕਰਾਂਗਾ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਬੈਅਤ ਉਕਬਾ ਸਾਨੀਆ ਦੇ ਮੌਕੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੂਾ ਨਕੀਬਾਂ (ਨਿਗਰਾਨਾ) ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਨ । ਆਪ ਕਬੀਲਾ ਖ਼ਜ਼ਰਜ ਦੇ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਬਨੂ ਸਾਅਦਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਬੀਲਾ ਖ਼ਜ਼ਰਜ ਦੇ ਰਈਸ ਸਨ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੇ ਉੱਘੇ ਅੰਸਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ'ਤੇ ਕਈ ਅੰਸਾਰਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾ ਦਾ ਨਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਆਪਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ, ਮੁੰਜ਼ਰ ਬਿਨ ਉਮਰੋ ਅਤੇ ਅਬੂ ਦਜਾਨਹ ਨੇ ਜੱਦ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬੀਲੇ ਬਨੂ ਸਾਅਦਹ ਦੇ ਬੁੱਤ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ । ਮਦੀਨੇ ਹਿਜ਼ਰਤ ਸਮੇਂ ਜੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਬਨੂ ਸਾਅਦਹ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜਿਓਂ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੰਜ਼ਰ ਬਿਨ ਉਮਰੋ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਦਜਾਨਹ ਨੇ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਆਪ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਾਨ ਸਨਮਾਨ ਹੈ, ਧਨ ਦੌਲਤ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਬਲ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਨੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ, ਮੇਰੀ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸਦੇ

ਖਜੂਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ ਮੈਂਥੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੂਹ ਮੈਂਥੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ । ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਧਨ ਦੌਲਤ ਤੇ ਬਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ । ਇਸ ਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਹੇ ਅਬੂ ਸਾਬਤ ਇਸ ਉਠਨੀ (ਫ਼ਾਰੀ) ਦਾ ਮਾਰਗ ਛੱਡ ਦਿਓ ਇਹ ਮਾਮੂਰ ਹੈ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਏਗੀ ।

ਆਂਹਜ਼ਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਅਤੇ ਤਲੀਬ ਬਿਨ ਉਮੈਰ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਬੰਦੀ ਕਰਾਈ ਜੋ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਹਿਜ਼ਰਤ ਕਰਕੇ ਮਦੀਨੇ ਆਏ ਸਨ । ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬੀਲਾ ਓਸ ਅਤੇ ਖਜ਼ਰਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕ ਵਧਕੇ ਇਕ ਉਦਾਰ ਹੋਣ ਸਿਵਾਏ ਦਲੇਮ ਦੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇਬਾਦਹ ਦੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਅਦ ਦੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕੈਸ ਦੇ । ਜੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਮਦੀਨੇ ਆਏ ਤਾਂ ਸਅਦ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਇਕ ਵੱਡਾ ਪਿਆਲਾ ਭੇਜਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਸ ਤੇ ਸਰੀਦ ਅਰਥਾਤ ਰੋਟੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਮਾਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ । ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਮਾਸ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ । ਸਅਦ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਕੌਰ ਲਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਜੈਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਨੂ ਮਾਲਕ ਬਿਨ ਨਜ਼ਾਰ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ ਰਾਤ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਖਾਣਾ ਲੈਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਯੂਬ ਅੰਸਾਰੀ ਦੇ ਘਰ ਪੜ੍ਹਾਅ ਕੀਤਾ । ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਸਦ ਬਿਨ ਜ਼ਰਾਰਹ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਆਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਜੈਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਅਯੂਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਰਾਤ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਿਆਲਾ ਭਿਜਵਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਫ਼ੇਸ਼ਲ ਸੀ ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ੋਰਬਾ ਹੈ । ਆਪ ਨੇ ਉਹ ਰਜ਼ਕੇ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਆਪਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਜ਼ਕੇ ਪੀਂਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ । ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਨਸ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਅਤੇ ਅਸੱਲਾਮੁ ਅਲੈਕੁਮ ਵ ਰਹਮਾਤੁਲੱਹੁ ਕਿਹਾ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ ਵ ਅਲੈਕੁਮ ਸਲਾਮ ਵ ਰਹਮਾਤੁਲੱਹੁ ਜੋ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਅਦ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ । ਸੋ, ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਆਏ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਆਪ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ, ਮੇਰੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਆਪ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ, ਆਪਨੇ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਵਾਰੀ ਵੀ ਸਲਾਮ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਨ੍ਹਾ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਪਰ ਆਪਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ । ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ ਤੇ ਬਰਕਤ ਦੀ ਦੁਆ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਾਂ । ਫਿਰ

ਉਹ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਮਿਸ਼ (ਸੌਂਗੀ) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ । ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਣ ਦੇ ਬਾਦ ਦੁਆ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਤੁਹਾਡਾ ਖਾਣਾ ਨੇਕ ਲੋਕ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਰਹਮਤ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ੇਦਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਫ਼ਤਾਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ।

ਅਲਾਮਹ ਇਬਨੇ ਸੀਰੀਨ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਹਿਲੇ ਸੁਫ਼ਾ ਜੱਦ ਸ਼ਾਮ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਖੁਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ, ਹਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਅੱਸੀ ਅਹਿਲੇ ਸੁਫ਼ਾ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ।

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਮਦੀਨਿ ਆਉਣ ਦੇ ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਦ ਸਫ਼ਰ ਮਦੀਨਿ ਵਿੱਚ ਅਬਵਾ ਦੀ ਜੰਗ ਲਈ ਨਿਕਲੇ । ਅਬਵਾ ਮਦੀਨਿ ਤੋਂ ਮੱਕੇ ਦੇ ਮਾਰਗ ਉੱਪਰ ਜਹੜਾ ਤੋਂ 23 ਮੀਲ ਦੂਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਮਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਆਮਨਾ ਦੀ ਕਬਰ ਹੈ । ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਮਦੀਨਿ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ । ਅਬਵਾ ਦੀ ਜੰਗ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਂ ਵਦਾਨ ਦੀ ਜੰਗ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸੀਰਤ ਖ਼ਾਤਨੱਬੀਯੀਨ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਨੇ ਵਦਾਨ ਦੀ ਜੰਗ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਉਹਦੇ ਤੇ ਖੰਦਕ ਦੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਸਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਇਕ ਰਿਵਾਇਤ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਸਾਰ ਦਾ ਝੰਡਾ ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਦਿਨ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਕੋਲ ਸੀ ।

ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਲਈ ਚਲਣ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਨੇ 'ਗਜ਼ਬ' ਨਾਂ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਪਹਾਰ ਵੱਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੋਲ ਸੱਤ ਜ਼ਰਹਾਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਂ 'ਜ਼ਾਤੁਲ ਫ਼ੁਜ਼ੂਲ' ਸੀ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਨੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਿਜਵਾਈ ਸੀ । ਇਹ ਉਹੋ ਜ਼ਿਰਾਹ ਸੀ ਜੋ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਅਬੂ ਸ਼ਾਮ ਯਹੂਦੀ ਕੋਲ ਤੀਹ ਸਾਅ ਜੋ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਵਾਈ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਨੇ ਅਬੱਸ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਝੰਡਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅੰਸਾਰ ਦਾ ਝੰਡਾ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜੱਦ ਜੰਗ ਜ਼ੋਰਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਅੰਸਾਰ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਾਮਾ ਬਿਨ ਜੈਦ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਇਕ ਗਏ ਉੱਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਦਾ ਹਾਲ ਪੁਛਣ ਲਈ ਗਏ । ਆਪ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਸਭਾ ਦੇ ਨੇੜਿਓਂ ਲੰਘੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਬਦੁਲੱਹੁ ਬਿਨ ਅਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਪਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪੂੜ ਮਿੱਟੀ ਉਡੀ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲੱਹੁ ਬਿਨ ਅਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੱਦਰ ਨਾਲ

ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਢਕੋਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਧੂੜ ਨ ਉਡਾਓ । ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਅਸੱਲਾਮੁ ਅਲੈਕੁਮ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਗਏ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ । ਆਪ ਨੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਵੱਲ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਰਆਨ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਇਆ । ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਅਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਸਾਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਨ ਦਿਆ ਕਰੋ । ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਹੀ ਵਾਪਸ ਜਾਓ, ਫਿਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਉਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸੋ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਰਵਾਹਾ ਵੀ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ । ਉਹਨਾ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਾਡੀ ਇਹਨਾ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਣਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਕਰਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਮੁਸ਼ਰਿਕ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ । ਨੇੜੇ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਦੂਜੇ ਉੱਪਰ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਪਰ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਇਹਨਾ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਠੰਡਾ ਕੀਤਾ । ਫਿਰ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਾਦਹ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਆਪ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਗੁਜ਼ਰ ਕਰ ਦੇਣ । ਇਸ ਬਸਤੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਅਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਰਦਾਰ ਬਨਾਉਣ ਪਰ ਜੱਦ ਰੱਬ ਨੇ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀਨੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੜ ਗਿਆ । ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਹ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਪਨੇ ਦੇਖਿਆ । ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਗੁਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਤੇ ਆਪਦੇ ਸਹਾਬਾ ਮੁਸ਼ਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਅਹਿਲੇ ਕਿਤਾਬ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਗੁਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਦੇ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣ 'ਤੇ ਸਬਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ।

ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਸਮੇਂ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਜੱਦ ਸਹਾਬਾ ਨਾਲ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਆਪ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਮਸ਼ਵਰਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਜ਼ਾਤ ਦੀ ਸਹੂ ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਪ ਸਾਨੂੰ ਸਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਘੋੜੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਪਾ ਦਿਆਂਗੇ । ਰਿਵਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਰਲ ਪਏ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਦਰ ਵਿੱਚ ਆਣ ਉਤਰੇ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਨਸ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਬਦਰ ਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਮੌਕੇ ਆਪ ਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਲੈਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫ਼ਲਾਣਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਇੱਥੇ ਡਿੱਗੇਗਾ ਅਤੇ ਫ਼ਲਾਣਾ ਇੱਥੇ । ਆਪ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਰਖਦੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਇੱਥੇ ਇੱਥੇ । ਰਾਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇੱਧਰ ਉੱਧਰ ਨ ਹੋਇਆ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਉਹਦ ਦੀ ਜੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਜੁਮਏ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸੈਦ ਬਿਨ ਹਜ਼ੀਰ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਮਸਜਿਦ ਨਬਵੀ ਵਿੱਚ ਹੱਥਿਆਰ ਪਾਈ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਪਰ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ । ਉਹਦ ਦੀ ਜੰਗ ਲਈ ਜੱਦ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਮਦੀਨੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਆਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਦੌੜਨ ਲੱਗੇ । ਉਹਦ ਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜੋ ਸਹਾਬਾ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੋਲ ਪੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਖੜੇ ਰਹੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਵੀ ਸਨ । ਜੱਦ ਆਪ ਉਹਦ ਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਬਾਦ ਮਦੀਨੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ

ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਆਪ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ । ਹਜ਼ਰਤ ਜਾਬਰ ਬਿਨ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਮਰਾਉਲ ਅਸਦ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸਾਧਾਰਣ ਖਾਣਾ ਖਜੂਰਾਂ ਸਨ । ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਨੇ ਤੀਹ ਉਠ ਅਤੇ ਖਜੂਰਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਹਮਰਾਉਲ ਅਸਦ ਅਸਥਾਨ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਨ ।

ਬਨੂ ਨਜ਼ੀਰ ਦੀ ਜੰਗ ਰਬੀਉਲ ਅਵੱਲ 4 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ । ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਬਨੂ ਨਜ਼ੀਰ ਦੇ ਕਿਲਿਆਂ ਦਾ 15 ਦਿਨ ਤੱਕ ਘਿਰਾਓ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗ਼ਨੀਮਤ ਦਾ ਮਾਲ ਹਾਸਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਪ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਬਤ ਬਿਨ ਕੈਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ । ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਬੁਲਾਓ । ਸੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਓਸ ਅਤੇ ਖਜ਼ਰਜ ਨੂੰ ਆਪਦੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਇਆ । ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਰੱਬ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਸਲਾਹ ਵਰਨਣ ਕੀਤੀ । ਫਿਰ ਆਪ ਨੇ ਅੰਸਾਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਉਪਕਾਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਉੱਪਰ ਕੀਤੇ । ਫਿਰ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਸੰਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਨੂ ਨਜ਼ੀਰ ਤੋਂ ਹਾਸਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਗ਼ਨੀਮਤ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਦਿਆਂ । ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਜਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰਾਂ ਤੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਸੰਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਲ ਮੈਂ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿਆਂ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰਾਂ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣਗੇ । ਇਸ 'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਆਪ ਇਹ ਮਾਲ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹਿਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅੰਸਾਰ ਨੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਅਸੀਂ ਰਾਜ਼ੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸਿਰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਇਸ 'ਤੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੇ ਅਲੱਹ, ਅੰਸਾਰ ਅਤੇ ਅੰਸਾਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮ ਕਰ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹਜ਼ਰਤ ਹੁਮਰਾਹ ਬਿੰਤ ਮਸਊਦ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਜੱਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੋਮਾਤੁਲ ਜੰਦਲ ਦੀ ਜੰਗ ਲਈ ਰਲੇ ਗਏ ਸਨ । ਇਹ ਜੰਗ ਰਬੀਉਲ ਅਵੱਲ 5 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਇਸ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਦੇ ਨਾਲ ਸਨ । ਸਅਦ ਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਤੋਂ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪ ਉਹਨਾ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਪੜ੍ਹਾਉਣ । ਆਪਨੇ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਪੜ੍ਹਾਈ । ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਨੂੰ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਈਦ ਬਿਨ ਮੁਸੈਬ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬਾਦਹ ਨੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਵਸੀਯਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾ ਵੱਲੋਂ ਸਦਕਾ (ਦਾਨ) ਦਿਆਂ ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਏਗਾ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹਾਂ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਸਦਕਾ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਪਾਣੀ ਪਿਆਓ । ਇਸ 'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਨੇ ਇਕ ਖੂਹ ਬਣਵਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸਅਦ ਦੀ ਮਾਂ ਖ਼ਾਤਰ ਹੈ ।

ਅਲਾਮਹ ਅਬੂ ਤਯੱਬ ਸ਼ਮਸੁਲਹੱਕ ਅਜ਼ੀਮ ਆਬਾਦੀ ਨੇ ਅਬੂ ਦਾਉਦ ਦੀ ਸ਼ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਜੋ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸਦਕਾ (ਦਾਨ) ਪਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਸਬਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਬਹੁਮੁੱਲ ਸੀ। ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਦਕਾ ਆਪਨੇ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਉੱਤਮ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੀਨੀ ਦੇ ਦੁਨੀਆਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਹੇਵੰਦ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਗਰਮ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ। ਮਦੀਨੇ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਮੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਿਆਲ ਵੀ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਨੇ ਅਬੱਸ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਆਬਦਹ ਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਸਦਕਾ ਦੇਣਾ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬਾਗ ਮਖਰਾਫ਼ ਉਹਨਾ ਵੱਲੋਂ ਸਦਕਾ ਹੈ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਅਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇੰਸ਼ਾਅਲੱਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂਗਾ।

Khulasa Khutba Jumma 27.12.2019

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131